

Avond 3 Amazing grace

Achtergrondinformatie

Inleiding

Wie de wet door Jezus leert zien in z'n diepte en breedte, die gaat beseffen dat we uit onszelf onmogelijk de wet kunnen houden. Het is pure genade dat we behouden worden. De wet is geen heilsweg. We worden uit pure genade behouden. Maar de wet is wel levensnorm: de norm voor een nieuw leven dat op grond van Gods genade door de Geest geleefd mag worden.

Fragmenten uit 'Gelukkig Gereformeerd' pag 17 ev

Alle religies op de wereld willen antwoord geven op de ene vraag: wat moet jij doen om gelukkig/gered/door God geaccepteerd te worden? Om gered te worden moet je je aan allerlei geboden houden, zegt de ene godsdienst. Een andere zegt: je moet je plichten trouw vervullen. Een derde zegt dat je gelukkig wordt als je maar de juiste meditatietechnieken gebruikt.

Maar de kern van de bijbelse boodschap is anders: het gaat er niet om wat jij doet, het gaat erom wat Hij, Jezus, voor jou gedaan heeft.

En daarbij gaat het niet alleen over de vergeving van onze zonden. Er zijn velen – en ik moet erkennen dat ik vroeger ook wel zo gepreekt heb – die zeggen: 'Oké, Jezus is voor jouw zonden gestorven, maar dat zal dan nog wel eerst moeten blijken in jouw leven!' Of: 'Je bent pas goed gereformeerd als je...' en dan volgt een hele rij zaken die je zou moeten doen of moeten laten. Maar dat is niet terecht. Het geschenk dat God geeft is niet alleen de vergeving van onze zonden. Nee, uiteindelijk is dat geschenk een nieuw leven in en met Jezus. Ook het nieuwe leven, ook de goede daden, zijn het resultaat van zijn werk in ons leven.

Dat we het heil niet zelf kunnen verdienen is bij de meeste gereformeerden wel doorgedrongen, maar soms lijkt het er toch op dat we een betaling achteraf wel gepast vinden: God heeft iets voor mij gedaan, dan moet ik natuurlijk wel iets terugdoen. Maar dat kan niet, want God doet je alles cadeau. Stel je eens voor dat iemand die heel veel van je houdt jou een prachtig cadeau geeft. Hoe zou het dan op hem of haar overkomen als jij in reactie daarop je portemonnee trekt en vraagt: hoeveel krijg je van me?

Een van de grootste successen van de duivel is dat hij kans ziet om mensen zelfs Gods genade als iets vanzelfsprekends te laten ervaren. 'Genade? O ja, natuurlijk!' Maar er is helemaal niets 'natuurlijks' aan Gods genade.

Het volgende verhaal kan dat illustreren:

Er was eens een alleenstaande vader. Zijn vrouw was overleden en hij had één kind, Chris, een jongetje van vijf jaar oud. Dat jongetje betekende alles voor hem! Hij hield van hem met heel zijn hart. Op een dag zat Chris op de stoep voor z'n huis te kleuren met stoepkrijt. Op een gegeven moment kwam er een grote, wat onguur uitziende kerel aanlopen: het hoofd kaalgeschoren, in leer gekleed. Wat er precies gebeurde is niet helemaal duidelijk. Struikelde hij over Peter? Kreeg hij misschien vlekken op zijn kleren? Of ergerde hij zich zo maar aan dat kleine kind? Waarom hij het deed, zal wel nooit iemand weten, maar toen het jongetje voor z'n voeten kwam, verkocht hij hem een enorme schop. Daarna nog één, die Chris' hoofd raakte. Hij raakte hem zo hard,

dat je zijn nek hoorde breken. En het is ongelooflijk, maar daarna vervolgde de kerel zijn weg naar huis, alsof er niets gebeurd was.

Toen de vader naar buiten kwam gerend en zijn zoontje dood op de stoep vond, brak zijn hart en stortte zijn wereld in. Kort daarna kwam de buurman aangerend. Hij had alles zien gebeuren en had zelfs de dader herkend en wist waar hij woonde. Dat vertelde hij aan de getroffen vader.

Wat deed toen die vader? Hij kon verschillende dingen doen. Hij kon een mes of een honkbalknuppel pakken, de dader opzoeken en al z'n woede koelen op die kerel. Wie zou er geen begrip hebben voor zo'n wanhopige reactie? Maar hij koos niet voor wraak.

Hij kon naar de politie gaan en alles wat hij te horen had gekregen doorgeven, zodat de dader kon worden opgepakt. Dan zou hij ook later bij de rechtszaak aanwezig kunnen zijn en een zware straf tegen de dader horen uitspreken. Dat zou een keuze voor gerechtigheid zijn geweest. Maar ook daarvoor koos hij niet.

De vader deed het volgende: hij ging wel naar het huis van de dader, maar zonder wapens. Hij trof hem aan in een uitgewoond en armoedig pand en hij ging met de dader in gesprek. Wat er precies besproken is weet niemand, maar het draaide erop uit dat de vader hem alles vergaf. Hij ging zelfs nog verder: hij trok zich het lot aan van die gewelddadige, asociale man die zo van zijn omgeving vervreemd was, en hij bood de man aan bij hem in huis te komen wonen. Een tijd later benoemde hij hem zelfs tot zijn erfgenaam in plaats van zijn vermoorde zoontje.

Ik weet het, het is een volkomen abnormaal verhaal. Ik heb nogal eens meegemaakt dat de mensen aan wie ik het vertelde ongelovig en zelfs wat smalend begonnen te lachen. Ja, een mooi verhaal, maar zoiets doet een normaal mens toch niet!

Maar dan vraag ik: Besef je wel, dat de dood van Gods enige Zoon jouw persoonlijke schuld is, en dat het jouw zonden waren, die Hem 'doodschopten'? En besef je wel dat Hij jou dat allemaal wil vergeven? Dat Hij jou zelfs als zijn eigen kind in huis heeft genomen en je uiteindelijk tot zijn erfgenaam heeft gemaakt?

Kijk, dat is genade! En wie dat vanzelfsprekend vindt of daar niet van onder de indruk raakt, die heeft er echt helemaal niets van begrepen.

Dit verhaal staat natuurlijk niet zo in de Bijbel, maar soortgelijke vreemde verhalen vind je er wel:

- Er staat een verhaal in van een zoon die niets vervelender vond dan thuis bij zijn vader wonen. Hij ging er vandoor, joeg ver van huis het geld van zijn vader erdoor, en dacht alleen maar aan zichzelf. Pas toen hij platzak was en geen kant meer op kon, ging hij terug. Het is toch niet te geloven dat zijn vader hem stond op te wachten en direct een gigantisch feest voor hem organiseerde, toen hij weer terugkwam (Luc. 15:11-32)?

- Je kent vast wel dat verhaal van die mannen die maar een uurtje in de wijngaard gewerkt hadden en die dus eigenlijk nauwelijks iets verdiend hadden. Maar de wijnboer gaf ze uit pure goedheid een volledig dagloon, alsof ze de hele lange dag in de zon gezwogd hadden. Opgetogen gingen ze naar huis (Mat. 20: 1-16).

- Wat denk je van het verhaal van die tollenaar en de Farizeeër? De Farizeeër was zelfvoldaan over al zijn goede daden, maar de tollenaar moest erkennen dat hij slechts zichzelf had verrijkt, zijn volksgenoten had beroofd en nooit de tienden had gegeven. Hij was op zijn best een randkerkelijke, en zeker niet te vergelijken met die voorganger die zich zo inzette in de kerk Zijn gebed was akelig kort: 'Heer, wees mij zondaar genadig.' Maar toen was het wel

helemaal goed tussen God en hem (Luc. 18:9-14).

Het zijn verhalen over mensen, die weten dat ze helemaal niks verdiend hebben, en die dan stomverwonderd zijn dat ze toch alles krijgen. Het zijn verhalen van genade. En als je het weet: ik verdiende Gods toorn, maar toch nam Hij me in huis, dan zijn het de mooiste verhalen die er bestaan.

Maar het kan ook zijn dat je net als die Farizeeër bent, die vond dat hij het vergeleken met anderen zo slecht nog niet deed (Luc 18:9-14). Het kan ook zijn dat je net als de werkers die al de hele dag in de wijngaard gewerkt hadden (Mat.20:1-16) of net als de oudste zoon, die trouw op de boerderij gebleven was (Luc.15:11-32) vindt dat je al heel wat voor God gedaan hebt, en dat je dus eigenlijk wel recht hebt op uitbetaling. In dat geval zal het evangelie van de genade en de verkiezing je niet blij maken, maar slechts op je irritatie en onbegrip kunnen rekenen.

Genade verandert je

De Zoon doodschoppen en dan door de Vader in huis genomen worden.

Het gaat niet om wat jij doet, maar om wat Hij voor jou gedaan heeft.

Het is een geschenk, en je hoeft er helemaal niets voor te doen.

Maakt deze leer de mensen niet zorgeloos en goddeloos?

Iemand zei eens: ‘Als je het verhaal van de genade vertelt en deze tegenwerping komt niet naar voren, dan heb je nog niet goed duidelijk gemaakt wat genade echt inhoudt.’ Het verhaal van de genade roept weerstand op. Krijg ik alles voor niets, zonder er iets voor te hoeven doen? Dat kan toch niet waar zijn, dat is toch veel te gemakkelijk? De oudere broer van de weggelopen zoon, de arbeiders uit de wijngaard die de hele dag in de zon gewerkt hadden, de actieve Farizeeër, ze ergeren zich allemaal wezenloos aan deze boodschap van genade, en met hen heel veel kerkmensen.

Maar wie echt geraakt is door de genade, die voelt wel aan dat deze tegenwerping geen hout snijdt. Na het feest wilde de verloren zoon maar één ding: thuis blijven en werken voor zijn vader. Na hun wonderbaarlijke beloning wilden de mannen die een uur hadden gewerkt voortaan elke verdere dag van hun leven voor die wijnboer werken. En de tollenaar die tot zijn verbazing vergeving ontving, die belijdt niet alleen zijn schuld, maar zingt ook de lof van God. Wie beseft dat hij de dood van Gods Zoon op zijn geweten heeft en dat hij desondanks door de Vader in huis genomen is, die wil alleen nog leven met en voor Hem.

Genade of wetticisme

De tegenhanger van genade is wetticisme. Er zijn immers slechts twee alternatieven: of je weet dat Hij alles voor jou heeft gedaan, of je denkt dat je toch veel zelf moet doen. Wie niet van genade leeft, is dus een doe-het-zelver. En dat maakt een enorm verschil op allerlei terreinen van het leven! Laten we eens wat verschillen op een rijtje zetten:

a) Hij deed het ↔ jij moet het doen

Als in jouw geloofsleven ‘moeten’ een centraal werkwoord is, dan zit je waarschijnlijk aan de kant van het wetticisme. Dan is het risico groot dat God voor jou meer een soort werkgever is dan een Vader. Hoeveel gelovigen lopen er niet rond die als de oudste zoon (Luk. 15:25-32) dag in dag uit trouw maar vreugdeloos voor hun vader werken. Ze doen van alles omdat het moet, en laten nog veel meer omdat het niet mag. Ze hopen dat God hun ervoor zal belonen

en op momenten dat het slecht gaat in hun leven voelen ze zich door Hem tekort gedaan. Maar ze hebben nog nooit de sensatie gekend van het besef dat ze, ook al zijn ze zondiger dan ze ooit kunnen geloven, meer geaccepteerd en

genade	↔	wetticisme
Hij deed het	↔	jij moet het doen
nederigheid	↔	trots
mededogen	↔	harde kritiek
Gods geboden	↔	regels
kern, hart	↔	randzaken, uiterlijk
eenheid	↔	partijchap
vrijheid	↔	slavernij

bemint zijn dan ze ooit durfden hopen. Ze leven om Gods goedkeuring te ontvangen in plaats van omdat zij zijn goedkeuring in Jezus ontvangen hebben.

Het idee dat je van alles *moet* voordat je bij God kunt en mag horen, sluit prima aan bij ons zondige hart, want de kern van de zonde is dat je het zelf wilt doen, los van God. Maar geloven is erkennen dat je dood was en helemaal niets kon doen om gered te worden, en erkennen dat je ook in het nieuwe leven geen enkele vrucht kunt voortbrengen of de Geest van Christus moet die laten groeien in je leven.

b) nederigheid ↔ trots

Als je gelooft dan weet je het: door eigen keuze was ik op weg naar de hel, maar uit pure goedheid heeft de Vader mij gered en mij een nieuw leven gegeven. En het kan niet anders of dat besef maakt je nederig en dankbaar.

Maar wie denkt dat hij zelf iets heeft gepresteerd, al is het maar dat hij de juiste keuze heeft gemaakt, die kan met enige trots neerkijken op degenen die die prestatie (nog) niet geleverd hebben. Dan is het goed om weer even naar Gods Woord te luisteren: ‘Wie denkt u dat u bent? Bezit u ook maar iets dat u niet geschonken is? Alles is u geschonken, dus waarom schept u dan op alsof u het zelf verworven hebt?’ (1 Kor. 4:7)

Trots zie je bij hen die op hun eigen prestaties wijzen: de werkers van het eerste uur, de oudste zoon, de farizeeër. Nederigheid is karakteristiek voor hen die weten niets verdiend te hebben, en toch alles krijgen: de werkers van het elfde uur, de verloren zoon en de tollenaar.

c) mededogen ↔ harde kritiek

Soms kunnen mensen keiharde kritiek hebben op de kerkgemeenschap waar ze lid van zijn of op een andere kerkgemeenschap. Soms worden randkerkelijken of buitenkerkelijken met bijna voelbare afwijzing tegemoet getreden. Maar luister dan nog eens naar Paulus: ‘Net als zij lieten ook wij allen ons eens beheersen door onze wereldse begeerten, wij volgden alle zelfzuchtige verlangens en gedachten die in ons opkwamen en stonden van nature bloot aan Gods toorn, net als ieder ander.’ (Ef. 2:3) Ik was net als ieder ander! En als ik nu inderdaad anders ben, verder misschien, dan gaat het me toch aan het hart dat die ander (nog) niet heeft wat ik heb? Dan gaat mijn liefde toch naar hem uit?

d) Gods geboden ↔ regels

Als je zelf moet betalen voor een kaartje om bijvoorbeeld een concert bij te wonen, dan heb je het liefst dat de prijs niet te hoog is. Maar als je zo’n kaartje van iemand cadeau krijgt, dan ben je extra blij met het duurste kaartje. Wie denkt dat hij de verlossing zelf moet verdienen

door goed te leven, die hoopt dat de eisen waaraan hij moet voldoen niet te hoog zullen zijn. Maar wie weet dat Christus alles al voor hem verdiend heeft, die kan zelfs de wet in al zijn diepte blijmoedig aanhoren zonder ontmoedigd te raken.

Een wettisch leven ontaardt in het volgen van regels: dit moet wel, dat mag niet, en als je je daar zo'n beetje aan houdt, dan komt het misschien wel goed. Iemand die leeft uit genade, die kent de wet: ik moet God liefhebben boven alles, en de ander als mezelf. Die wet maakt je vooral duidelijk dat je daar in de verste verte niet aan kunt voldoen, en drijft je telkens weer naar Jezus voor vergeving en voor de kracht van zijn Geest.

e) kern, hart $\leftrightarrow$ randzaken, uiterlijk

Op een jongerenmeeting van een Gereformeerde Kerk ergens in den lande stelde ik eens de vraag: Waar houden we ons volgens jullie hier in de kerk vooral mee bezig: met kernzaken of met randzaken? Tot mijn verbijstering vond de overgrote meerderheid dat we ons vooral druk maken over randzaken. Dat is toch erg!

Het is toch erg als discussies over wel of geen drumstel voor in de kerk, wel of geen opwekkingsliederen, wel of geen beamer of noem maar op, het beeld gaan bepalen in de kerk. Het zijn zaken waar op z'n tijd best over gepraat kan worden, mits duidelijk blijft dat de kern waar alles om draait dat machtige, ongelooflijke en verbazingwekkende evangelie van de rechtvaardiging uit pure genade door het geloof is en blijft.

Laat dat ook de manier bepalen waarop je tegen je eigen kerkelijke gemeente aankijkt. Misschien zou je graag veel meer veranderingen zien in de vormgeving van de kerkdienst, of misschien gaat het je allemaal veel te vlug met die veranderingen, maar zolang Christus en zijn genade gepreekt worden voel je je er thuis.

f) eenheid $\leftrightarrow$ partijschap

Paulus verkondigde de genade van Christus en op dat punt kende hij geen compromis. Als we daar onze eenheid niet vinden, dan vinden we die nergens. Maar vinden we de eenheid daar wel, dan zullen allerlei andere zaken uit het leven als christen ons niet meer uit elkaar kunnen spelen.

Daarom kan Paulus aan de ene kant heel fel zijn. Tegenover dwaalleraars die weer een vorm van wetticisme in wilden voeren haalde hij zeer fel uit: 'Ze moesten zich laten castreren, die onruststokers!' (gal.5,12) Maar aan de andere kant kan diezelfde Paulus sommige problemen ook heerlijk relativiseren: 'De een beschouwt bepaalde dagen als een feestdag, voor de ander zijn alle dagen gelijk. Laat iedereen zijn eigen overtuiging volgen. Wie een feestdag viert, doet dat om de Heer te eren; wie alles eet, doet dat om de Heer te eren, en hij dankt God voor zijn voedsel. Wie iets niet wil eten, laat het staan om de Heer te eren, en ook hij dankt God.' (Rom. 14:5-6)

g) vrijheid $\leftrightarrow$ slavernij

'Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven; houd dus stand en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen.' (Gal 5:1) Genade maakt vrij, wetticisme legt een slavenjuk op. Genade verlost je van het hijgerige 'moeten' en wijst je op Christus, die alles heeft gedaan wat gedaan moest worden, en die jou nu een nieuw leven wil schenken.

Lesopzet

a. leerdoelen

Hoofd:

- Ze weten dat we de genade door Jezus absoluut niet verdiend hebben en dat het daarom zo bijzonder is.
- ze kennen het verschil tussen leven uit genade en wetticisme
- Ze kunnen aangeven wat genade betekent in hun eigen leven.

Hart

- ze ervaren dat ze uit zichzelf niet rechtvaardig voor God zijn.
- Het evangelie van genade maakt ze blij

b. lesopzet

Tijd	Theorie /werkvorm	Wie
19.00	Mentorkwartiertje	
19.15	Terugblik en intro De eerste avond ging het over God de Vader en de wet: Hij gaf een wet die past bij zijn schepping. Vorige keer hebben we het gehad over Jezus en de wet, dat hij de wet vervuld heeft. Haal samen nog even op waar dat over ging. Wat betekent het ook alweer dat Jezus de wet vervuld heeft? Leg uit dat alle religies op de wereld zo over de wet praten: 'Je moet je aan de wet houden om door God geaccepteerd te worden' Daardoor krijg je trotse mensen (zij die denken dat het ze lukt) en tobbers (zij die beseffen dat het ze niet lukt). Jezus leert ons op een totaal andere manier met de wet omgaan. Daar gaat het vanavond over. Het gaat over het verschil tussen leven uit genade en wetticisme. Inventariseer het resultaat van de 'genade-wetticisme-test'. Straks komen we daar nog op terug.	
19.25	Bijbelstudie: Mat. 20:1-16. Op het werkblad staat Matteüs 20: 1-16 afgedrukt met daaronder de volgende vragen: - Neem allemaal even de tijd om het gedeelte te overdenken en om er evt. wat aantekeningen bij te maken. Zet een ? bij dingen die je niet snapt, en een ! bij dingen die je aanspreken. - Wissel uit: * Wat leer je van deze gelijkenis * Waar sta je zelf in deze gelijkenis: wat voor arbeider ben jij? - Probeer samen in één zin de betekenis van deze gelijkenis samen te vatten	

	Laat ze in groepjes van 3 of 4 hiermee aan de slag gaan. Geef ze daar ongeveer 10 minuten voor. Geef twee minuten voor tijd aan, dat ze in ieder geval moeten proberen de boodschap in één zin samen te vatten. Laat elk groepje vertellen wat volgens hen de boodschap van deze gelijkenis is. Het wordt vaak uitgelegd dat het niet uitmaakt wanneer je tot geloof komt, je mag altijd het eeuwig leven van God ontvangen. Dat is inderdaad waar, maar dat is niet wat Jezus met deze gelijkenis wil zeggen. Het gaat er om dat er twee soorten arbeiders zijn: a. zij die vinden dat ze recht hebben op hun loon omdat ze ervoor gewerkt hebben. Dat zijn dus zij, die denken dat God goed voor ze moet zijn omdat ze zich aan zijn geboden gehouden hebben. Als je zo denkt vind je het oneerlijk als ook grote zondaars gered worden en heb je moeite met Gods verkiezing. b. zij die beseffen dat ze eigenlijk helemaal niet gewerkt hebben, en helemaal niks verdiend hebben. Die stomverbaasd zijn dat ze toch volledig worden uitbetaald, die daarom ontzettend dankbaar zijn dat zij uitgekozen werden. Deze twee partijen zie je ook in andere gelijkenissen: - de farizeeër en de tollenaar (Lk 18:9-13) - de oudste en de jongste zoon (Lk 15: 11-32) Nu nog een keer voor iedereen persoonlijk de vraag: wie ben jij in deze gelijkenis? Waar merk je dat aan?	
19.40	Nogmaals: genade Het is ontzettend belangrijk dat het idee van genade goed landt. Misschien is het behandelen van de bijbelstudie genoeg. Anders kun je nog één of meer van de volgende voorbeelden gebruiken: a) 0 wordt 10 Welk cijfer geef je de jongste zoon met zijn wegliep gedrag? Welk cijfer geeft God ons leven? (zie b.v. Rom 3: 10v) > schrijf een grote 0 op het bord. Hoe kun je een beter cijfer krijgen: goed je best doen, trouw naar de kerk gaan? Nee want de zonde maakt alles weer ongedaan. Maar als jij alles van Jezus verwacht, en Hij nummer 1 in je leven is (schrijf een 1 voor de 0) dan geeft God jouw leven toch een 10. Dat is genade!	

	b) Het geschenk van een vriend Stel je voor dat je beste vriend (of man, vrouw, moeder enz.) je zou verrassen met een prachtig cadeau. Zou je dat cadeau aannemen? Hoe zou je vriend het vinden als je je portemonnee zou trekken en je vriend daarvoor betalen? Hij zou daardoor beledigd zijn, denk je ook niet? Zo is het ook met Gods geschenk van het eeuwige leven. Het is een cadeau en we mogen niet denken dat we ervoor moeten betalen. Maar hoe zou het zijn als je vriend de dag daarna tegen je zei: ik heb jou een kado gegeven, nu wil ik ook dat jij.... (verzin een of andere veeleisende opdracht) voor me doet. Hoe zou dat overkomen? God zal zoiets ook niet doen. Hij laat je ook daarna niet betalen. c) z'n zoon werd doodgetrapt Op het werkblad staat het verhaal van de vader en zijn zoontje uit 'Gelukkig Gereformeerd' pag 27-28. Vertel ze dit verhaal, en verwijst daarna naar het werkblad voor als ze het nog eens na willen lezen.	
19.50	wetticisme – genade We pakken de wetticisme- genade test er weer bij. Verdeel de 5 testpunten over de groep, en laat elk groepje nu vanuit de gelijkenis die we gelezen hebben, en de voorbeelden die naar voren gebracht worden uitleggen waarom geloof in Jezus steeds tot een keuze voor a en niet voor b. leidt. Loop nu samen alle 5 de punten langs. Maak het steeds zo concreet mogelijk: hoe zie je dat in je leven; bidt je erom om steeds meer uit genade te leven, enz.	
20.00	Prestatie Vorige keer zijn er drie groepen gemaakt voor de drie ethische onderwerpen. Laat de drie verschillende groepen even bij elkaar gaan zitten en elkaar bijpraten over wat ze gevonden hebben over het onderwerp. Laat ze daarna kort aan de hele groep presenteren wat ze weten over het onderwerp. Voor de volgende keer verzint ieder een aantal enquêtevragen bij het gekozen onderwerp.	
20.10	Huiswerk: 1. maak enquêtevragen 2. deel de memorisatietekst uit 3. Op het werkblad staan de vrucht van de Heilige Geest uit Galaten 5:22 genoemd. Denk er eens over na, en bepaal welke twee aspecten bij jou het best ontwikkeld zijn, en welke het minst.	

	sluiting - luister samen naar het lied Amazing grace , of zing het samen - Las in het gebed een moment van stilte in, en leg uit dat dan ieder er tegen de achtergrond van de gelijkenis, over nadenkt hoe hij of zij voor God staat.	
Huiswerk:	Huiswerk: - enquêtevragen maken - tekst memoriseren - vrucht van de Geest bestuderen - Het bijbelleesrooster: Als we vertrouwen op de genade van Jezus Christus vervult de heilige Geest ons leven. De wet van God wordt op dat moment een instrument in hand van de Geest om ons leven te heiligen. We gaan steeds meer op Christus lijken. Dit noemen we de vrucht van de Geest. * Galaten 5:16-26 het bekendste gedeelte over de vrucht van de Geest. * Galaten 6:1-9 Wat de Geest in ons uitwerkt, daar ben jezelf actief bij betrokken. Titus 3:4-8 De heilige Geest werkt goede werken in ons uit die naar de wet van God zijn. * Johannes 7:37-39 De Geest maakt je leven vruchtbaar. * Romeinen 8:5-11 De Geest helpt ons om ons aan Gods wet te onderwerpen (vers 7). * Romeinen 8:12-17 De Geest doorbreekt onze neiging om Gods geboden aan de kant te schuiven. * 1 Johannes 3:18-24 Het doen van Gods geboden en de inwoning van de heilige Geest hebben met elkaar te maken.	

c. benodigde materialen

- de genade-wetticisme-test
- memorisatiekaartjes

d. suggesties

zingen: Ps 130:1-2; Ps 145: 3; Gz 108, Gz 140; Gz 155 ; Amazing Graze

bijbelgedeelten: Mat.20:1-16; Lukas 16:11-32; Lukas 18,9-13; Ef.2: 1-10

belijdenis: HC znd 23 en 24

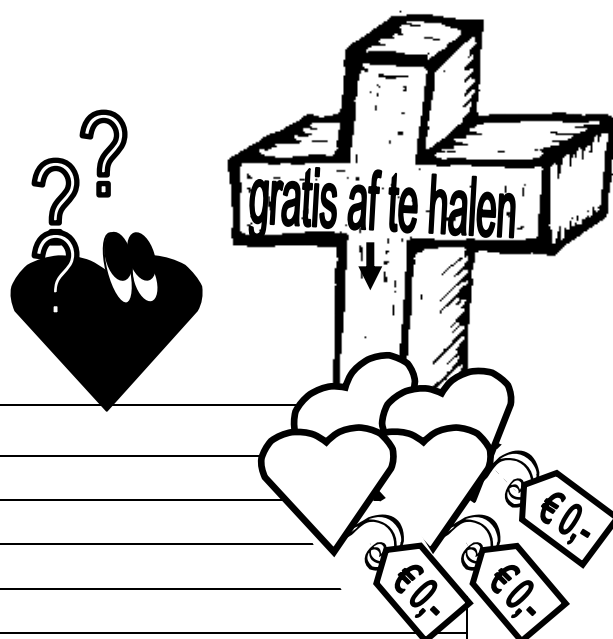
e. evaluatie

1	In hoeverre leerdoelen gehaald?				
		--	-	+	++
	Ze weten dat we de genade door Jezus absoluut niet verdiend hebben en dat het daarom zo bijzonder is.				
	ze kennen het verschil tussen leven uit genade en wetticisme				
	Ze kunnen aangeven wat genade betekent in hun eigen leven.				
	ze ervaren dat ze uit zichzelf niet rechtvaardig voor God zijn.				
	Het evangelie van genade maakt ze blij				
2	Opmerkingen mentor/ catecheet				
3	Wat moet de volgende keer anders				

Amazing grace!

blok D - nivo 3 - avond 3

Tijd	Wat gaan we doen
19.00	Mentorkwartiertje
19.15	Terugblik en intro
19.25	Bijbelstudie Matteus 20: 1-16
19.40	Nogmaals: genade
19.50	Wetticisme – genade
20.00	Presentatie
20.10	Huiswerk en sluiting

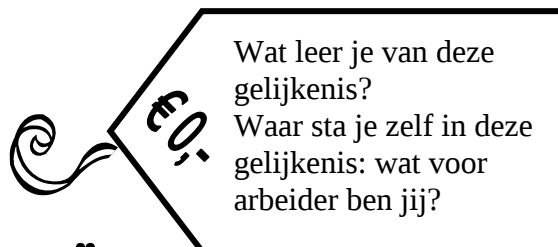
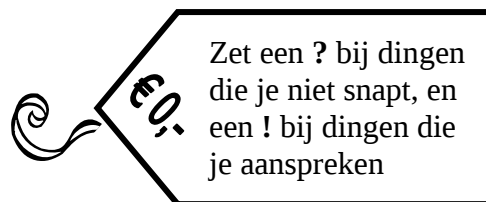
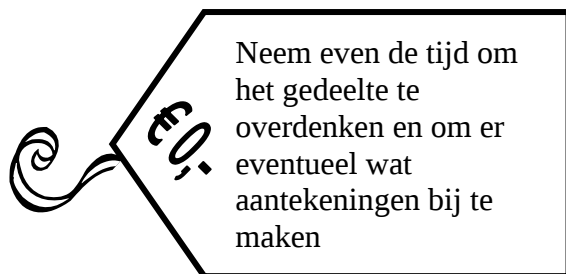
Bijbelstudie Matteus 20: 1-16

1 Het is met het koninkrijk van de hemel als met een landheer die er bij het ochtendgloren op uittrok om dagloners voor zijn wijngaard te zoeken. **2** Nadat hij met de arbeiders een dagloon van een denarie overeengekomen was, stuurde hij hen naar zijn wijngaard. **3** Drie uur later trok hij er opnieuw op uit, en toen hij anderen werkloos op het marktplaats zag staan, **4** zei hij ook tegen hen: “Gaan jullie ook maar naar de wijngaard, de betaling zal rechtvaardig zijn.” **5** En ze gingen erheen. Rond het middaguur ging hij er nogmaals op uit, en drie uur later weer, en handelde als tevoren. **6** Toen hij tegen het elfde uur van de dag nog eens op weg ging, trof hij een groepje dat er nog steeds stond. Hij vroeg hun: “Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?” **7** “Niemand wilde ons in dienst nemen,” antwoordden ze. Hij zei hun: “Gaan jullie ook maar naar de wijngaard.” **8** Toen de avond gevallen was, zei de heer van de wijngaard tegen zijn rentmeester: “Roep de arbeiders bij je en betaal hun het loon uit. Begin daarbij met de laatsten en eindig met de eersten.” **9** En zij die er vanaf het elfde uur waren, kwamen naar voren en kregen ieder een denarie. **10** En toen zij die als eersten waren gekomen naar voren stapten, dachten ze dat zij wel meer zouden krijgen. Maar ook zij kregen ieder die ene denarie. **11** Toen ze die in handen hadden, gingen ze bij de landheer hun beklag doen: **12** “Die laatsten hebben één uur gewerkt en u behandelt hen zoals u ons behandelt, terwijl wij het onder de brandende zon de hele dag hebben volgehouden.” **13** Hij gaf een van hen ten antwoord: “Beste man, ik behandel je toch niet onrechtvaardig? Je hebt toch ingestemd met het loon van één denarie? **14** Neem dan aan wat je toekomt en ga. Ik wil aan die laatsten nu eenmaal hetzelfde betalen als aan jou. **15** Of mag ik met mijn geld niet doen wat ik wil? Zet het ik goed ben?” **16** Zo zullen de laatsten de eersten.’

BE A HAPPY WORKER!

Nogmaals: genade♥

Er was eens een alleenstaande vader. Zijn vrouw was overleden en hij had één kind, Chris, een zoontje van vijf jaar oud. Dat jongetje betekende alles voor hem! Hij hield van hem met heel zijn hart. Op een dag zat Chris op de stoep voor z'n huis te kleuren met stoepkrijt. Op een gegeven moment kwam er een grote, wat onguur uitziende kerel aanlopen, het hoofd kaalgeschoren, in leer gekleed. Wat er precies gebeurde is niet echt duidelijk. Struikelde hij over Chris? Kreeg hij misschien vlekken op zijn kleren? Of ergerde hij zich zomaar aan dat kleine kind? Waarom hij het deed, zal wel nooit iemand weten, maar toen het jongetje voor z'n voeten kwam, verkocht hij hem een enorme schop. Daarna nog één, die Chris' hoofd raakte. Hij raakte hem zo hard, dat je zijn nek hoorde breken. En het is ongelooflijk, maar daarna vervolgde de man zijn weg naar huis, alsof er niets gebeurd was.

Toen de vader naar buiten kwam gerend en zijn zoontje dood op de stoep vond, brak zijn hart en stortte zijn wereld in. Kort daarna kwam de buurvrouw aangerend. Zij had alles zien gebeuren en had zelfs de dader herkend. Ze wist waar hij woonde en vertelde dat aan de getroffen vader. Wat deed toen die vader? Hij kon verschillende dingen doen. Hij kon een mes of een honkbalknuppel pakken, de dader opzoeken en al z'n woede koelen op die bruut. Wie zou er geen begrip hebben voor zo'n wanhopige reactie? Maar hij koos niet voor wraak. Hij kon naar de politie gaan en alles wat hij te horen had gekregen zodat de dader kon worden opgepakt. Dan zou hij later bij de aanwezig kunnen zijn en een zware straf tegen de dader horen. Dat zou een keuze voor gerechtigheid zijn geweest. Maar ook daarvoor koos hij niet.

De vader deed het volgende: hij ging wel naar het huis van de zonder wapens. Hij trof hem aan in een uitgewoond en armoedig met de dader in gesprek. Wat er precies besproken is weet het draaide erop uit dat de vader hem alles vergaf. Hij ging hij trok zich het lot aan van die gewelddadige, asociale man die zo vervreemd was en hij bood de man aan bij hem in huis te komen maakte hij hem zelfs zijn erfgenaam, in plaats van zijn vermoorde zoontje.

doorgeven,
rechtszaak
uitspreken.

dader, maar
pand en hij ging
niemand, maar
zelfs nog verder:
van zijn omgeving
wonen. Een tijd later

♥ Dit verhaal is te vinden in het boek 'Gelukkig gereformeerd' van Jasper Klapwijk op blz. 27 en 28.

Aantekeningen:

Huiswerk

Uitgedeelde memorisatietekst

Enquêtevragen maken

Hieronder staat de vrucht van de Heilige Geest uit Galaten 5:22 genoemd:

Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.

Denk er eens over na, en bepaal welke twee aspecten bij jou het best ontwikkeld zijn, en welke het minst.

*With compliments,
H.G.*

Bijbelleesrooster -----

Als we vertrouwen op de genade van Jezus Christus vervult de heilige Geest ons leven. De wet van God wordt op dat moment een instrument in hand van de Geest om ons leven te heiligen. We gaan steeds meer op Christus lijken. Dit noemen we de vrucht van de Geest.

Galaten 5:16-26

Het bekendste gedeelte over de vrucht van de Geest.

Galaten 6:1-9

Wat de Geest in ons uitwerkt, daar ben jezelf actief bij betrokken.

Titus 3:4-8

De heilige Geest werkt goede werken in ons uit die naar de wet van God zijn.

Johannes 7:37-39

De Geest maakt je leven vruchtbaar.

Romeinen 8:5-11

De Geest helpt ons om ons aan Gods wet te onderwerpen (vers 7).

Romeinen 8:12-17

De Geest doorbreekt onze neiging om Gods geboden aan de kant te schuiven.

1 Johannes 3:18-24

Het doen van Gods geboden en de inwoning van de heilige Geest hebben met elkaar te maken.

GENADE:

**NIET GOEDKOOP
MAAR WEL GRATIS**

visje

